

Inflata pocztowa uiszczona ryczałtem

NOWA

RZECZPOSPOLITA

Lot do stratosfery i... masoneria

Kto chce Polsce ująć sławy i jakich używa argumentów

Wywiad ze zdobywcą stratosfery mjr A. W. Stevenssem

Do jak dalekich granic sięga specyficzny „karłowaty” sposób myślenia niektórych naszych publicystów, jaka to „przemysłowość” wykazują pewne pismka w podcinaniu pod staw tego, co jest niewątpliwie pozytywnym dorobkiem polskiej myśli i jak smutnym objawem ubóstwa umysłowego jest takie właśnie traktowanie sprawy — tego dowodem aż nazbyt jaskrawym jest sprawa lotu stratosferycznego.

Zdawaćby się mogło, że stratosfery i polityka to tematy dość od siebie odległe. Tak by sądzą przynajmniej ludzie wychowani na zachodnich wzorach kultury łacińskiej, ludzie, którzy potrafia pewne rzeczy oddzielać i myśleć o nich tak, jak przystoi człowiekowi trzeźwego wemu.

Jakże się to zaczęło?

Dzieje lotu stratosferycznego są bardzo krótkie. Zachęcony przez nasze sfery wojskowe przyjechał do Polski prof. Piccard, poczynił pewne zamówienia i — nie wywiązał się z nich. Badania przeprowadzono w sposób bardzo sumienny i wyprodukowano dla Piccarda materię która jest szczytem techniki w tej dziedzinie. Cóż więc stało na przeszkodzie polskiemu lotu w stratosferycznemu? Nic. Bo nie brak nam odważniejszych od Piccarda pilotów czy naukowców, a skoro się już przeprowadziło badania, które były niemal połową dzieła — dla jakiej Boskiej czy ludzkiej przy-

czyny miało się zmarnować? Czy dlatego, że tak chciał dr Kasperowicz, lub ignorant w rozdaju p. Brauna z Merkuriusza ordynarnego?

Na jednym więc z zebrań zarządu głównego LOPP zapadła decyzja: „Leciec”. Był to bezwzględnie najlepszy sposób wykorzystania tego polskiego dorobku naukowego i kosztów, któreśmy ponieśli. Siłą rzeczy wyłoniła się kwestia doradców naukowych i wtedy zwrócono się do prof. Wolfkego i innych profesorów Politechniki warszawskiej.

„Masońska impreza”

Fakt, że prof. Wolfke zgodził się być doradcą w sprawach związanych z fizyką w locie

stratosferycznym wystarczył — to impreza masońska...” — W tym miejscu musimy się jak najbardziej kategorycznie

zastrzedz: nie naszą jest rzeczą bronić prof. Wolfkego, jako et (Dokończenie na str. 2-giej)

III Rzesza idzie wzorem Sowietów
Oskarżenia o sabotaż w przemyśle zbrojeniowym

(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej”)

ZURYCH, 3.9. W związku z podaną przez nas wczoraj wiadomością o aresztowaniu 3 głównych inżynierów zakładów Kruppa w Essen, dowiadujemy się dzisiaj dalszych szczegółów tej sensacyjnej sprawy.

Jak twierdzą w Berlinie — rozkaz aresztowania wyszedł z bezpośredniego otoczenia Hi-

tera i był bezpośrednim skutkiem meldunków sztabu generalnego o fatalnych wynikach ostrego strzelania, przeprowadzonego podczas manewrów na terenie Prus Wschodnich.

Z meldunku wynika, że panczerze czołgów wszystkich kategorii są sporządzone z tak lichego materiału, że przebija je

z łatwością nawet zwykła kula karabinowa wystrzelona z znacznej odległości. Jest to następstwem używania surowców zastępujących przy budowie sprzętu bojowego.

Aresztowanie wyżej wymienionych trzech inżynierów pod zarzutem sabotażu, jak również pogłoski o wielkiej „czystce” wśród pracujących dla wojskowości kadr inżynierów i techników — wywarły w sztabie i korpusie oficerskim armii przynębiające wrażenie. Oficerowie obawiają się, że rząd Rzeszy wzorem bolszewickim będzie usiłował przerzucić odpowiedzialność za nie nadający się do użytku praktycznego sprzęt bojowy, na Bogu ducha winnych pracowników przemysłu zbrojeniowego, co w oczach przede wszystkim żołnierzy, a następnie społeczeństwa niemieckiego miałoby usprawiedliwić braki w uzbrojeniu armii, nie podrywając jednocześnie ufania do sprzętu wykonanego z „ersatzów”.

Podobna metoda od lat, jak wiadomo, uprawiana jest notorycznie w Rosji sowieckiej. (H)

Kunt i Sebekowsky przeciwko Frankowi
Rozłam w partii Henleina
Specjalny delegat Hitlera w Asch

(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej”)

KOPENHAGA, 3.9. Specjalni korespondenci prasy skandynawskiej w Sudetach donoszą o bardzo poważnym konflikcie wewnętrznym w partii henleinowskiej, grożącym rozłosem stronnictwa.

Coraz wyraźniej zarysowują się dwa skrzydła ruchu, przy czym na czele liberalniejszego stoją dr Kuntt oraz szef prasowego biura partii Sebekowsky,

zaś na czele radykalnego odłamu — dr Frank szef sztabu Henleina, starający się o wywieranie coraz silniejszego wpływu na swego szefa a przezeń i na Hitlera.

Na ostatnim posiedzeniu zarządu partii doszło do niesłychanie ostrej utarczki pomiędzy przedstawicielami obu kierunków, przy czym dr Kuntt zagroził wręcz wystąpieniem wraz ze swymi zwolennikami z szeregu stronnictwa.

Hitler pragnąc za wszelką cenę utrzymać w spójności partię Niemców sudeckich wydelegował do głównej kwatery Henleina w Asch specjalnego wysłannika należącego do sztabu SS. i wyposażonego w bardzo szerokie pełnomocnictwa, z poleceniem bezwzględnego „zaprowadzenia porządku” i oczyszczenia partii z wszelkich żywiołów odśrodkowych i grożących jej rozbięciem.

Jak twierdzą koła zbliżone do partii sudeckiej, delegat Hitlera opowiedział się wyraźnie

po stronie szefa radykalnego skrzydła partii dra Franka. W związku z tym, według opinii tychże kół ustąpienie dra Kuntta ze stronnictwa jest kwestią najbliższego czasu.

Zachodzi jedynie pytanie, czy dr Kuntt spowoduje licznieszą secesję swych zwolenników.

(K)

Przed mową norymberską

(h) Koła polityczne i łamy wielkich dzienników europejskich obiegają sensacyjne pogłoski i domysły na temat wtorkowej mowy norymberskiej kanclerza Hitlera.

Przypuszcza się ogólnie, że znajdują się w niej akcenty, które posłużą jako miarodajne wskazówki do zorientowania się, jak daleko zamierza się posunąć Hitler w sprawie sudeckiej. Nie brak również zdań, że mowa ta będzie swego rodzaju „deklaracją pokoju i wojny” wobec państw europejskich, że Hitler specyjuje niemieckie żądania kolonialne i wysunie konkretne warunki, za cenę których Trzecia Rzesza zdecydowanie się zachować pokój i przestanie być źródłem i przyczyną zbrojeń całego świata. Słychać też głosy, że mowa norymberska nie wniesie na ogół nic nowego do

sytuacji, że ograniczy się po prostu do powtórzenia znanych już ogólników i patetycznych apelów, poza którymi nie kryje się nic, lub... treść często wręcz przeciwna słowom.

Jesteśmy zdania, że interesującym będzie raczej nie to, co Hitler powie, a to co pominięciem. Przypominamy, że w swym ostatnim przemówieniu norymberskim, przed „Anschlusssem”, nie wspomniał ani słowem o kwestii austriackiej, co świat przyjął ogólnie jako dowód... pokojowych tendencji Rzeszy wobec Austrii. Hitler jest zwolennikiem metody zaskakiwań. Tak było z Nadrenią, dozbrojeniem, tak było z Austrią.

I dlatego we wtorkowej mowie interesować będą bardziej nie słowa, lecz... przemilczenia.

„Mein Kampf...”
Władysława Studnickiego
Oryginał czy przeróbka?

Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie ukazać się ma na rynku księgarskim polskie wydanie „Mein Kampf” kanclerza Hitlera. Książkę wydaje jakoby firma Gebethner i Wolff w Warszawie.

W kołach dziennikarskich krąży pogłoska, że przekładu książki dokonano jakoby pod kierownictwem Władysława

Studnickiego. Koła polityczne interesuje bardzo kwestia czy przygotowany przekład polski obejmuje pełny tekst dzieła wodza Trzeciej Rzeszy bez żadnych opuszczeń i ewentualnych przeróbek.

W związku z tym przypominają charakterystyczny wypadek, jaki zaszedł dwa lata temu w Paryżu, kiedy to na skutek wystąpienia rządu niemieckiego władze francuskie zarządziły konfiskatę francuskiego wydania „Mein Kampf”.

Chodziło w danym wypadku o to, że francuska firma wydawnicza wzięła za podstawę przekładu pełny tekst oryginału zamiast specjalne dla publiczności francuskiej dostosowanej przeróbki.

Aresztowanie von Papena?

(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej”)

LONDYN, 3.9. Z kół politycznych III. Rzeszy donoszą, iż rozeszły się tam pogłoski o aresztowaniu von Papena. Przyczyną aresztowania ma być rzekomo afera dewizowa.

Niemieckie ministerstwo spr. zagr. oraz komenda policji odmawiają potwierdzenia względnie zaprzeczenia tej pogłoski.

(W)

Młodemu ludzemu z „ABC” pouczenie Potknijcie się, czy metoda? Nim napiszesz... pomyśl chwilkę!

Osiem dni temu (w nr z 26 sierpnia br.) zajęło się, naszym piśmie „ABC”, które zaangażowały się w dość niefortunny dla siebie sposób w polemikę z nami obrońcą twórcy Berezy p. Leona Kozłowskiego, za reagowało na udzieloną mu wówczas w numerze 104 „Nowej Rzeczp.” z 16-go lipca br. nauczkę z górą 6 tygodniowym milczeniem. Notując ten atak nazajutrz, w numerze 148 z 27 z. m. zapowiedzieliśmy, że „zajmiemy się nim z braku miejsca innym razem”, przy czym napisaliśmy dosłownie: „czekaliśmy sześć tygodni mogą więc pa nowie z „ABC” poczekać kilka dni”.

Nim zdążyliśmy zapowiedzieć swą wykonać, poczęstowano nas nową napaścią, utrzymaną we właściwym temacie, rzekomego organowi „młodego pokolenia” — stylu. W numerze 258 z 1 bm. w artykule wstępnym jednego z czolowych swych publicystów J. K. „ABC” w ten sposób przedstawiło swym czytelnikom naszą zapowiedź:

Chroniczne preterowanie

„Odpowiedź na te zarzuty, jak donosiła „Nowa Rzeczpospolita” mamy otrzymać po 6 tygodniach, które widocznie są potrzebne temu piśmie na zebranie materiału, które mogłyby je oczyścić od zarzutu popierania masonerii”.

Przytaczamy tekst dosłowny, aby czytelnicy nasi mogli się przekonać do jakiego stopnia to, cośmy napisali uległo na łamach „ABC” przekreśleniu. Bylibyśmy skłonni tego rodzaju „przeistoczenia” kłaść na karb... niedoświadczenia młodych (jak wiadomo, niekoniecznie wiekiem!) publicystów „narodowo - radykalnych”, gdy byśmy nie mieli w pamięci znamiennego wypadku z tym samym piśmie sprzed blisko 9 miesięcy.

Zdarzyło się wówczas, iż „ABC”, referując artykuł „Przeobrażenie Powszechnego”, organu oo jezuitów, oświetlającego po wstanie Stronnictwa Pracy we dług głosów prasy komunistycznej, dopuściło się tak skandalicznie tendencyjnego spreparowania cytata, że spowodowało wystąpienie naczelnego redaktora ks. E. Kosibowicza, który w liście do redakcji „Nowej Prawdy”, umieszczonym w numerze 19 tego pisma z 15 stycznia br., napiętnował ten wybryk i stwierdził, że „tego rodzaju metody politycznej walki i tego rodzaju polemiczne chwytły sprzeciwiają się dziennikarskiej etyce i kompromitują szczerze posłannictwo prasy”.

Okazuje się, że to co mogło się wydawać chwilowym wykośleniem u „publicystów” z „ABC” jest stałą metodą ich postępowania. Dzięki temu „ABC”, choć rasowo obce żydowskiemu „Naszemu Przeglądowi”, posiada pokrewne mu chwytły polemiczne...

Po stwierdzeniu tego stanu rzeczy mielibyśmy wszelkie prawo moralne nie reagować więcej na zaczepki zwolenników tak swoiście pojmanego „nowego ładu” w stosunkach dziennikarsko - politycznych. Wykonujemy jednak swą zapowiedź dania odpowiedzi więcej ze względu na naszych czytelników niż na redakcję „ABC”.

„Drobny” szczegół

Zostaliśmy przez panów z „ABC” oskarżeni o... „szkodli-

wą działalność”, którą jest... „obrona masonerii”. Dopuszciliśmy się tych „przestępstw”, drukując w nr 145 naszego pisma artykuł pt. „Groźny sygnał ostrzegawczy — Niemcy w województwie warszawskim — Fakty, które mówią za siebie”. W artykule tym, jak twierdzi „ABC” obok „słusznych rzeczy” znalazł się ustęp, w którym „jednym tchem” wymienio no... panią Suchestow, przyszyję w warszawskim Zoo, „Tuzinke” i masonów — co jest „wyrażną akcją obrony masonerii”, w której interesie leży, by sfery katolickie i narodowe jak najbardziej jej niebezpieczeństwo lekcewały.

Streściliśmy możliwie dokładnie zarzut organu „narodoworadykalnego” a teraz nasza odpowiedź, przynajmniej po ostatnim wybryku „ABC” znacznie szczuplejsza, niż ta którą początkowo dać zamierzaliśmy.

Przed wszystkim fakt zasadniczy. „ABC” swoim zwyczajem pominięło całkowicie milczeniem, że wspomniany artykuł, jak to wyrażone na wstępie było zaznaczone, pochodzi „od jednego z przewodców ruchu ludowego”.

Nie oznacza to wcale byśmy chcieli kryć się za osobą tak ogólnikowo z różnych względów wymienionego autora, z którego poglądami, zarówno w tej, jak w wielu innych materiach całkowicie się solidaryzujemy. Ale jest rzeczą bądź co bądź bardzo znamieną to pominięcie szczegółu, który jak się z dalszego przedstawienia sprawy okaże, posiada swą kapitalną wagę!

Kogo zaatakował?...

A teraz meritum sprawy. Po informowaliśmy dość ogólnikowo, że autorem uwag zaatakowanych przez „ABC” jest „jeden z przewodców ruchu ludowego”. Było to o tyle... nie ściśle, że należało napisać, iż chodzi w danym wypadku o przewodcę... najbardziej w ruchu ludowym wpływowego i autorytatywnego...

Stanowisko autora artykułu w „Nowej Rzeczpospolitej” wobec zagadnień politycznych Polski współczesnej jest nie od dzisiaj wszystkim bacznym obserwatorem życia politycznego do skonałe znane. Niezależnie od trudności na jakie jego akcja publicystyczna napotyka, wypowiada on od wielu lat na łamach prasy Str. Ludowego i Frontu Morges (w tygodniku: „Zwrot”) co uważa za najistotniejsze, rozstrzygające zagadnienie, bez rozwiązania którego wszystkie inne są niczym innym, jak beznadziejnym dreptaniem w miejscu jeżeli nie sprytnie zarażowanym posunięciem dywersyjnym, obliczonym na to, aby odwrócić uwagę społeczną od tego co jest... naprawdę najważniejsze!

Spóźnione uświadnienie

Że świadomość tego czasami — z opóźnieniem co prawda — przenika nawet do redakcji „ABC”, o tym świadczyć by mógł ten ustęp w ostatnim poświęconym nam tam artykule, gdzie organ ten — wbrew poprzednim swym zachwytom akcją „antymasońską” p. L. Kozłowskiego — przyszedł jednak po niewczasie do przekonania, że wystąpienie to „w gruncie rzeczy wyszło na korzyść masonerii”.

I tak jest nie tylko w sprawie

masońskiej czy żydowskiej, tak jest we wszystkich palących i ważnych zagadnieniach życia polskiego, które tylko przy zgodnym współdziałaniu wszystkich organów zarówno narodu, jak i państwa mogą być należycie rozwiązane.

To miał na myśli autor artykułu, gdy nie po raz pierwszy piętnował dywersję takich organów prasowych, które potrafią kolumny całe poświęcać właśnie p. Suchestow, „Tuzince” i przyszyję w Zoo, a dla odmiany „rewelacjom” masońskim p. L. K. czy „epokowym” secesjom p. Rutkowskiego, a dla rzeczy istotnie ważnych, choć może dla pewnych kół bardzo nieprzyjemnych nie znajdują miejsca na swych łamach, lub je wstydliwie gdzieś ukrywają w kącie...

Wypraszamy sobie!...

Jeżeli „ABC” chce wiedzieć o kogo chodzi, niech rozglądnie się chociażby w najbliższym sobie gronie i zbada np. czym pewne pisma stołeczne zajmowały się w dniach pomorskich manifestacji, spowodowanych bestialskimi napadami na Polaków gdańskich...

Pouczeń o tym, co jest istotnie dla Polski najważniejszym zagadnieniem państwowym, od panów z „ABC” przyjmować nie będziemy. Wystarczy nam własne doświadczenie i nasze poczucie obowiązku narodowego.

Wypraszamy sobie również stanowczo cenzurowanie nas pod względem naszego stanowiska katolickiego. Jeszcze tak źle w Polsce nie jest, aby panowie z „ABC” ferowali w tych sprawach wyroki!

„Inauguracja wspólnej pracy” Str. Pracy i Str. Ludowe na uroczystościach w Milówce

W związku z obchodem rocznicy bohaterskich bojów ze Szwedami górali żywieckich w r. 1655, które to wystąpienie nie tylko obroniło przed najeźdźcą Żywiec i Oświęcim, ale zainicjowało zbrojny opór całego narodu, komitet uroczystości nadał nam następującą odezwę:

DO
CHŁOPÓW-HALLERCZY-
KÓW i CHŁOPÓW-LUDOW-
CÓW!

Dnia 4 września br. przybędzie gen. Józef Haller do Milówki pow. Żywiec na uroczystość poświęcenia sztandaru Str. Ludowego.

Chłopi-hallerczycy i chłopieludowcy przybądźcie jak najliczniej, by powitać swego błękitnego Wodza, pod którego rozkazami walczyliście i przelewaliście krew w latach 1914—1920.

Przybądźcie, by powitać Tego, któremu cały naród w dniach odrodzenia dziękował płacząc łzami szczęścia i składając hołd za wysiłek, trud i krew Błękitnej Armii. Kiedy to wśród dźwięków „Te Deum laudamus” w całej Warszawie i Polsce brzmiała pieśń wielka, potężna z milionów piersi wzbрана... „Jeszcze nie zginęła”!

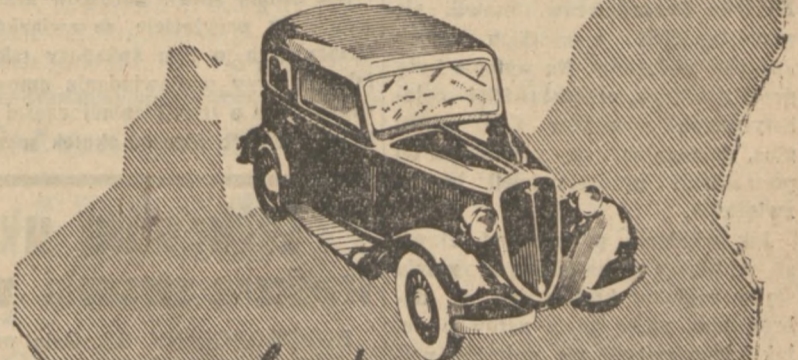
Jak najliczniej jawcie się, by równocześnie w osobie gen. Józefa Hallera powitać Prezesa bratniego nam Str. Pracy. Bo uroczystość ta — to inauguracja naszej wspólnej pracy dla dobra Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Przed mową norymberską

Świat przejmuję się niezwykle tym, co powie kanclerz Hitler. Powie... powie to, co zawsze, lecz co robi — to ciekawsze!

GRYF

DOBRE SAMOCHODY

budujemy
w POLSCE
Z DOSKONAŁYCH KRAJOWYCH SUROWCÓW

POLSKI FIAT

508

cena zł. 4.950 loco Warszawa
z dwoma ogumionymi kołami
zapasowymi i wyposażeniem

DOSTAWA NATYCHMIASTOWA

Szwajcarscy kapitaliści żądają 6 mil. zł od spadkobierców ks. Pszczyńskiego

W związku z przejęciem wielomilionowej schedy przez spadkobierców księcia von Pless, wytoczono przeciwko masie spadkowej liczne procesy ze strony zagranicznych wierzycieli.

M. in. z olbrzymimi pretensjami występuje zagraniczny koncern szwajcarski „Hydromikro”, na tle załamania się spółek akcyjnych na Górnym Śląsku, które w swoim czasie finansował zmarły książę Pszczyński. Pretensje te wynikły z powodu działalności osławionego „Oswagu”. Szwajcarscy kapitaliści, domagają się od spadkobierców ks. von Pless odszkodowania w wysokości 6 milionów złotych.

Niemcy z Polski na kongresie w Norymberdze

Na tegoroczny kongres partyjny w Norymberdze, który stać będzie pod znakiem niemieczyny za granicą, wyjeżdża duża ilość Niemców z Polski. Jak nas informują szczególnie licznie przedstawiać się będzie udział Niemców z Małopolski i Wołynia

400 tygodni ków i ks ażek pozbawiono debitu

Opracowano ciekawe dane w związku z zakazem przywozu do Polski czasopism z zagranicy za wystąpienia antypolskie lub za agitację wywrotową.

W ciągu ostatniego roku pozbawiono debitu 400 rozmaitych tygodników bądź też różnych książek. Znaczne miejsce w tej statystyce zajmują wydawnictwa ukraińskie za oceanem oraz czasopisma wydawane w rządowej Hiszpanii.

Śmierć fabrykanta samochodów

WIENIEN, 2. 9. W dniu 30 bm. zmarł nagle na atak serca w jednym z wiedeńskich hoteli znany fabrykant samochodów Fritz Opel. Opel wrócił niedawno z urlopu, który spędził w Jugosławii, nie zdradzając wcale objawów choroby.

